

13.05.2020

Antti Helin
JulkICT
Luonnos

7. Maksuja koskeva sääntely - tiedot, jotka on asetettava saataville maksuttomasti

Maksuttomat tiedot direktiivissä

Maksuttomuus on direktiivin 6 artiklan 1 kohdan 1 kappaleen pohjalta pääsääntö, josta poikkeamiseen on oltava direktiivissä säädetty peruste. 1 kohdan toisen kappaleen mukaan tietyt asiakirjan uudelleenhyödynnettäväksi asettamisen kustannukset eli marginaalikustannukset voidaan kuitenkin periä.

Tiedoista, jotka on asetettava saataville maksutta, on erikseen säädetty 6 artiklan 6 kohdassa. Näitä ovat 14 artiklan 1 kohdan mukaiset *arvokkaat tietoaaineistot* sekä 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu, 10 artiklan mukaisesti julkisesti rahoitettu ja tietovarannon kautta julkisesti saataville asetettu *tutkimustieto*.

Arvokkaiden tietoaaineistojen kohdalla maksuttomuudesta on mahdollista poiketa 14 artiklan 3-5 kohtien perusteella, eli seuraavista syistä:

- 3 kohta: avointa saatavuutta ei sovelleta julkisten yritysten hallussa oleviin arvokkaisiin tietoaaineistoihin, joiden avoin saatavuus johtaisi kilpailun vääristymiseen.
- 4 kohta: kirjastoilla, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuna, museoilla ja arkistoilla ei ole velvollisuutta asettaa arvokkaita tietoaaineistoja saataville maksutta.
- 5 kohta: kansallisesti on säädetty korkeintaan kahden vuoden siirtymäajasta, jolla maksuttomuudesta on vapautettu julkisen sektorin elin, jonka on katettava huomattava osa julkisen tehtävänsä hoitamisesta aiheutuvista kustannuksista arvokkaista tietoaaineistoista perittävillä tuloilla.

Tutkimustiedon kohdalla ei direktiivissä ole samanlaista poikkeusta, eli sen maksuttomuus on ehdotonta.

Maksuttomat tiedot kansallisesti

1 Tutkimustieto

Tutkimustietojen osalta direktiivi on siis rajattu koskemaan artiklaan 10 viitaten vain tutkimustietoa, joka ”on julkisesti rahoitettua ja tutkijat, tutkimusta harjoittavat organisaatiot tai tutkimusta rahoittavat organisaatiot ovat jo asettaneet tiedon julkisesti saataville organisaatio- tai tutkimusalakohdaisen tietovaraston kautta.” Kyse ei ole siis vain siitä, että esimerkiksi lain mukaan tieto pitäisi asettaa julkisesti saataville, vaan että se tosiasiallisesti on asetettu tällä tavalla julkisesti saataville.

1.1 Julkisuuslaki

Tutkimustietoon sovelletaan julkisuuslakia, jos siinä on kyse asiakirjasta, joka on esimerkiksi valtion viraston, kuten valtion tutkimuslaitoksen, tai muun julkisuuslain 4 §:ssä tarkoitetun viranomaisen asiakirja, tai jos kyse on 4 §:n 2 momentissa mainittu julkista tehtävää hoitava taho sen käyttäessä julkista valtaa.

Julkisuuslaki tulee sovellettavaksi tutkimustietoon myös siinä tapauksessa, että jossain muussa laissa tuodaan julkisuuslaki siihen sovellettavaksi. Esimerkiksi yliopistolain 30 §:n 2 momentti tuo julkisuuslain sovellettavaksi yliopistoihin ja ammattikorkeakoululain 21 §:n 2 momentti tuo sen sovellettavaksi ammattikorkeakouluihin. Sitä ei kuitenkaan välttämättä aina tuoda sovellettavaksi sellaisenaan, jolloin on tärkeää varmistaa, miten sovellettavaksi tuominen on erityislaissa järjestetty.

Jos tutkimustieto on asiakirja, johon sovelletaan julkisuuslakia tai julkisuuslaki tulee sovellettavaksi, tarkasteltavaksi tulevat julkisuuslain säännökset maksuista.

Julkisuuslain 34 §:n 1 momentin mukaan asiakirjan antamisesta ei peritä maksua, jos 1) asiakirjasta annetaan tietoja suullisesti, 2) asiakirja annetaan viranomaisen luona luettavaksi tai jäljennettäväksi, 3) asiakirja on talletettu sähköisesti ja lähetetään sähköpostitse, tai 5) asiakirjan antaminen kuuluu viranomaisen neuvonta-, kuulemis- tai tiedotusvelvoitteen piiriin. Momentin 4 kohta koskee ns. asianosaisjulkisia asiakirjoja, ei julkisia asiakirjoja.

Näistä 1-4 kohtien tilanteissa tiedon hakemisesta aiheutuneet kustannukset voidaan kuitenkin periä, jos tieto ei ole yksilöitävissä asiakirjarekisteristä asiakirjaluokittelun tai asiakirjatunnisteen avulla, tai sähköisestä rekisteristä hakutoimintojen avulla (julkisuuslain 34 §:n 2 mom.). Tiedon, joka on jo asetettu julkisesti saataville tietovaraston kautta ja joka on näin tullut direktiivin soveltamisalan piiriin, pitäisi olla aina tällä tavoin yksilöitävissä.

Koska yliopistot ja ammattikorkeakoulut tulevat julkisuuslain soveltamisalaan niitä koskevien erityislakien mukaan, niissä yliopistossa tuotetun tutkimustiedon, joka on asetettu saataville maksullisen tietovarannon kautta, pitäisi olla myös saatavilla ilmaiseksi julkisuuslain nojalla sähköpostitse niin kauan kuin kyse on julkisesta asiakirjasta, joka on tallennettu sähköisesti. Esimerkiksi yliopistolaissa tai ammattikorkeakoululaissa ei ole kuitenkaan otettu huomioon tilannetta, jossa sinänsä julkinen tutkimustieto on asetettu ilmaisen tai maksullisen tietovaraston kautta saataville.

1.2 Erityislainsäädäntö

Julkisuuslain maksusäännösten ulkopuolella mutta direktiivin soveltamisalassa olevaa tutkimustietoa on tutkimustieto, joka ei ole viranomaisen tekemää, teetäkömää tai viranomaisen hallussa, tai johon ei julkisuuslaki tule muuten sovellettavaksi, mutta joka on julkisesti rahoitettua ja joka on asetettu julkisesti saataville tietovaraston kautta.

Kansallisesti ei vaikuttaisi olevan sääntelyä, joka velvoittaisi asettamaan tällaisen tiedon saataville maksuttomana¹. Tämä ei näyttäisi olevan yleinen julkiselle rahoitukselle asetettava ehtokaan, toisin kuin se, että tutkimustiedon on oltava julkista. Esimerkiksi Suomen Akatemian rahoitusehtojen mukaan sen rahoittaman tutkimustiedon on oltava julkisesti saatavilla, mutta niissä ei edellytetä, että tieto on saatavilla ja siten uudelleenkäytettävissä maksuttomasti².

1.3 Yhteenveto

Julkisuuslaissa on tiettyjä ehtoja, joiden toteutuessa tiedon luovuttaminen pyynnöstä on maksutonta. Kaikki julkisuuslain mukainen tiedon luovuttaminen ei kuitenkaan ole maksutonta. Vaikka sähköisen tiedon toimittaminen automaattisesti ei aiheuttaisi viranomaiselle käytännössä mitään kustannuksia, jolloin ei olisi mitään kustannuksia joita periä, ei tällainen tapauskohtainen, tosiasiallinen maksuttomuus täytä direktiivin velvoitetta.

On pohdittava, miten direktiivin kannalta ongelmallinen voi olla tilanne, jossa tieto on asetettu saataville julkisen mutta maksullisen tietovaraston kautta, mutta on silti saatavilla julkisuuslain nojalla maksuttomasti. Kytkeytyykö maksuttomuuden vaatimus nimenomaan siihen, että tieto asetetaan saataville tietovaraston kautta, koska se on se mikä tekee tiedosta direktiivin piiriin kuuluvan, vai voiko maksuttomuutta toteuttaa myös muulla tavoin, niin kauan kuin tieto on jotenkin saatavissa uudelleenkäytettäväksi maksuttomasti?

Onko tämä 10 artiklassa mainitun ”niin avointa kuin mahdollista, niin suljettua kuin välttämätöntä”-periaatteen mukaista? Vai sisältyykö maksuttomuus jotenkin itsessään 10 artiklan mukaiseen julkisesti tietovarannon kautta saataville asettamiseen?

Tehtäväksi asiantuntijatyöryhmälle:

1. Tutkimustietoa koskevan maksullisuuden tai maksuttomuuden osalta kansallisen sääntelyn kartoittaminen, ts. onko olemassa mitään sääntelyä, joka tekisi tutkimustiedosta maksutonta missään tilanteessa?
2. Onko tutkimustiedon maksullisuutta tai maksuttomuutta koskevaa sääntelyä suunnitteilla lakiin tutkimustietovarannosta?

2 Arvokkaat tietoaineistot

Arvokkaita tietoaineistoja ovat julkisten sektorin elinten ja julkisten yritysten hallussa olevat asiakirjat, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan direktiivin 1 artiklan mukaisesti, ja jotka kuuluvat direktiivin liitteessä I mainittuihin teemakategorioihin, joita tullaan muuttamaan komission delegoidulla säädöksellä vielä direktiivin antamisen jälkeen. Kirjoittamishetkellä teemakategorioita ovat (suluissa direktiivin johdantokappaleessa 66 mainittuja tarkenteita):

1. Paikkatiedot (postinumerot, kansalliset ja paikalliset kartat)
2. Maan havainnointi ja ympäristö (energiankulutus ja satelliittikuvat)
3. Sää tiedot (paikan päällä laitteista kerättävät tiedot ja sääennusteet)
4. Tilastotiedot (väestö- ja talousindikaattorit)

¹ Käyty läpi ammattikorkeakoululaki, yliopistolaki, valtionavustuslaki, laki Suomen Akatemiasta, arkistolaki, laki yksityisten arkistojen valtionavusta.

² https://www.aka.fi/globalassets/10rahoitus/rahoituksen-kayton-ehdot/rahoitusehdot_030619.pdf sivu 10

5. Yritys- ja yritysten omistustiedot (kaupparekisterit ja rekisteröintitunnukset)
6. Liikkuvuustiedot (liikennemerkit ja sisävesiväylät).

Vastaavaa käsitettä ei ole kansallisessa lainsäädännössä.

Alla on tarkasteltu arvokkaiden tietoaaineistojen maksullisuutta lainsäädännön lisäksi jo tiedossa olevia arvokkaita tietoaaineistoja keräävien viranomaisten suoritteiden maksullisuudesta annettujen asetusten kautta nykytilanteen hahmottamiseksi. Tarkastelu ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi tai lopulliseksi.

2.1 Julkisuuslaki

Jos arvokas tietoaaineisto on sellaisen viranomaisen tai siihen rinnastettavan asiakirja tai koostuu asiakirjoista, joihin sovelletaan julkisuuslakia tai joihin julkisuuslaki tulee sovellettavaksi, tarkasteltavaksi tulevat julkisuuslain säännökset maksuista, joita on jo edellä tutkimustiedon kohdalla käsitelty.

Viranomaisen asiakirjaksi ei julkisuuslain 5 §:n 3 momentin mukaan katsota asiakirjaa, joka on annettu viranomaiselle *yksityisen lukuun* suoritettavaa tehtävää varten, tai laadittu sen suorittamiseksi. Esimerkiksi yksityisen pyynnöstä viranomaisen hallussa olevan datan pohjalta laadittu tilasto ei siis ole viranomaisen asiakirja.³

Kuten tutkimustietonkin kohdalla, tarkasteltavaksi tulee ensimmäiseksi julkisuuslain 34 §:n 1 momentti, jonka mukaan asiakirjan antamisesta ei peritä maksua, jos 1) asiakirjasta annetaan tietoja suullisesti, 2) asiakirja annetaan viranomaisen luona luettavaksi tai jäljennettäväksi, 3) asiakirja on talletettu sähköisesti ja lähetetään sähköpostitse, tai 5) asiakirjan antaminen kuuluu viranomaisen neuvonta-, kuulemis- tai tiedotusvelvoitteen piiriin.

Direktiivin mukaan arvokkaita tietoaaineistoja muodostava dynaaminen data on asetettava saataville avoimien ohjelmointirajapintojen kautta tai bulk download -tiedostoina. Näitä tiedon toimittamistapoja ei julkisuuslain 34 §:n 1 momentissa ole mainittu.

Julkisuuslain 34 §:n 2 momentin mukaan tiedon hakemisesta aiheutuvia kustannuksia voidaan periä, jos tiedot eivät ole löydettävissä asiakirjarekisteristä asiakirjaluokittelun tai -tunnisteen avulla eivätkä sähköisestä rekisteristä sen hakutoimintojen avulla. Käytännössä tällainen tilanne tuskin on todennäköinen, mutta tältä osin on mahdollista syntyä tilanteita, joissa arvokkaan tietoaaineiston toimittamisesta peritään maksu, vaikka se toimitettaisiinkin esimerkiksi 34 §:n 3 kohdan nojalla muuten maksuttomasti.

Jos julkisuuslain 34 § 1 momentin 1-5 kohdat eivät tule kyseeseen, mutta tieto annetaan julkisena tietona julkisuuslain 9 §:n mukaisesti, tiedon toimittamisesta peritään viranomaiselle aiheutuneet kustannukset, ellei alhaisemmasta maksusta erikseen toisin säädetä tai kuntalain nojalla päätetä.

2.2 Kuntalaki

³ Kappale lisätty 14.5.2020/Antti Helin

Kuntiin sovelletaan julkisuuslakia. Kuntalain 14 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaisesti valtuusto päättää palveluista ja muista suoritteista perittävien maksujen yleisistä perusteista. Hinnat ovat 90 §:n nojalla osa kunnan hallintosääntöä.

Kuntiin sovelletaan julkisuuslakia eikä kuntalaissa ei ole tarkemmin säännelty siitä, millä perusteilla maksut määräytyvät silloin kun kyse ei ole julkisen asiakirjan antamisesta julkisuuslain mukaisesti.

2.3 Alakohtainen erityislainsäädäntö

2.3.1 Laki paikkatietoinfrastruktuurista

Laki paikkatietoinfrastruktuurista perustuu ns. INSPIRE-direktiiviin 2007/2/EY. Lain 12 §:n 1 momentin mukaan paikkatietoaineistojen hakupalvelun käyttö on maksutonta. Lain 13 §:n 1 momentin mukaan paikkatietoaineistoja kuvaavan tiedon käyttö on myös maksutonta. Muutoin paikkatietojen osalta on voimassa, mitä valtion maksuperustelaissa ja muussa laissa viranomaisten suoritteista perittävistä maksuista säädetään tai kuntalain nojalla päätetään.

Paikkatietoaineistot ovat osin päällekkäisiä muiden arvokkaiden tietoaineistojen sisällön kanssa. Lakia paikkatietoinfrastruktuurista sovelletaan paikkatietoaineistoihin, joiden tietoryhmissä ovat sen 3 §:n 1 momentin mukaan esimerkiksi liikenneverkot, ilmakehän tila, ilmaston maantieteelliset ominaispiirteet, ja yleishyödylliset ja muut julkiset palvelut.

Tarvitaan vielä tarkempaa analyysiä sen varmistamiseksi, vastaavatko lain paikkatietoinfrastruktuurista maksuttomuutta koskevat säännökset jo avoimen datan direktiivin 2019/1024/EU säännöksiä paikkatietojen osalta.

2.3.2 Laki Suomen ympäristökeskuksesta ja YM:n asetus Suomen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista

Laissa Suomen ympäristökeskuksesta ei ole mainittu SYKEN suoritteista tai niiden maksullisuudesta mitään. Asetuksen 4 §:n mukaan tietojen luovutuksesta ja tietojen suorakäytöstä peritään maksu liiketoiminnallisin perustein.

2.3.3 Laki Ilmatieteen laitoksesta ja LVM:n asetus Ilmatieteen laitoksen maksullisista suoritteista

Lain Ilmatieteen laitoksesta 7 §:ssä todetaan, että laitoksella on oikeus periä maksuja valtion maksuperustelain mukaisesti niin kuin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

Asetuksessa määritellään 2 §:ssä julkisoikeudelliset suoritteet, joista peritään omakustannusarvo, ja 3 §:ssä muut maksulliset suoritteet, jotka hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein. Maksuttomia suoritteita ei ole, mutta asetuksessa viitataan julkisten asiakirjojen osalta julkisuuslakiin.

2.3.4 Laki Tilastokeskuksesta, tilastolaki ja VM:n asetus Tilastokeskuksen maksullisista suoritteista

Laissa Tilastokeskuksesta tai tilastolaissa ei mainita Tilastokeskuksen suoritteiden maksullisuudesta tai maksuttomuudesta.

Valtiovarainministeriön asetuksen Tilastokeskuksen maksullisista suoritteista 1 §:n mukaan maksuttomia suoritteita ovat yleiseen käyttöön tarkoitetut tilastotiedot, julkaisut ja tiedostot itsepalveluna, vähäiset opastus- ja tietopalvelut, Tilastokirjaston lainauspalvelut ja kuolintodistusten jäljennökset.

Direktiivin mukaan myös uudelleenkäyttöpyyntöjen käsittelyn on oltava maksuttomia silloin, kun kyseessä ovat arvokkaat tietoaineistot. Näin ollen pelkääntään itsepalveluna tarjolla olevien tiedostojen maksuttomuus ei ole riittävää eikä maksuttomuus pelkän asetuksen nojalla ole joka tapauksessa riittävää.

Tilastotietojen osalta on myös tärkeää huomioida, että ne eivät rajoitu pelkääntään Tilastokeskukseen. Viranomaiset keräävät tilastotietoja omasta toimialastaan ja toiminnastaan ja julkaisevat niitä julkisuuslain 20 §:n mukaisesti. Lisäksi viranomaisen lakisääteiseen tehtävään voi kuulua tilastojen kerääminen. Tilastoviranomaiset on määritelty tilastolain 2 §:n 2 momentissa, ja niitä ovat Tilastokeskuksen ohella Luonnonvarakeskus, Tulli ja Terveystieteiden tutkimuskeskus, mutta niiden lisäksi on myös tilastoja laativia muita viranomaisia.

2.3.5 Laki Patentti- ja rekisterihallituksesta, yritys- ja yhteisötietolaki, TEM:n asetus Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista

Laissa Patentti- ja rekisterihallituksesta ei ole mainittu PRH:n suoritteista tai niiden maksullisuudesta mitään. PRH ylläpitää useita tietorekistereitä, mutta ainakin yritys- ja yhteisötietolain 16 §:n 2 momentin mukaan tietojen hankkiminen yritys- ja yhteisötunnusrekisteristä yleisten tietoverkkojen kautta on maksutonta. Lisäksi viitataan maksuperustelakiin.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksen Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista 3 §:n mukaan maksuttomia ovat mm. eräät jäljennökset ja vakiomuotoiset tietoluovutukset muille viranomaisille sekä valtion erityisrahoitusyhtiölle ja Business Finland Oy:lle.

2.3.6 LVM:n asetukset Väyläviraston maksullisista suoritteista ja Liikenne- ja viestintäviraston liikennettä koskevista maksullisista suoritteista; Laki liikenteen palveluista

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa Väyläviraston maksullisista suoritteista ei ole mainittu mitään maksuttomia suoritteita.

Asetuksessa Liikenne- ja viestintäviraston liikennettä koskevista maksullisista suoritteista on vain 8 §:ssä mainittu maksusta vapauttaminen tietyin tarkkaan rajatuin ehdoin.

Lain liikenteen palveluista 146 §:n mukaan liikenteen ohjaus- ja hallintapalvelun tarjoajan on avattava avoimen rajapinnan kautta koneluettavassa muodossa vapaasti käytettäväksi useita erilaisia liikennetiedon lajeja, mukaan lukien julkisin varoin tuotetut julkiset tiedot, ellei tiedot luovuttanut viranomaisen kiellä niiden avaamista avoimena datana. Tietojen luovuttamisesta maksuttomasti on säädetty myös 144 §:ssä ja 148 §:ssä.

On vielä tarkemmin selvítettävä, miten arvokkaat tietoaaineistot mahdollisesti jakautuvat näiden Väyläviraston ja Liikenne- ja viestintäviraston kesken, ja kuinka kattavasti arvokkaat tietoaaineistot ovat jo lain liikenteen palveluista mukaan maksuttomia sekä avoimen rajapinnan kautta vapaasti käytettävissä.

2.4 Yhteenveto

Koska arvokkaita tietoaaineistoja ei ole kansallisesti määritelty, eikä ole muutaakaan niitä vastaavaa kategoriaa tai käsitettä, ei nykyinen lainsäädäntö tee arvokkaiden tietoaaineistojen uudelleenkäytöstä yksiselitteisesti maksutonta. Tämä koskee sekä direktiivissä tarkoitettuja julkisen sektorin elimiä, että julkisia yrityksiä.

Osa arvokkaista tietoaaineistoista on maksutonta niitä koskevien erityislakien perusteella. Vaikka näin olisi sattumalta käynyt kaikkien arvokkaiden tietoaaineistojen kohdalla, tämä ei olisi vielä riittävää, koska direktiivin teemakategoriat voivat muuttua komission päätöksellä.

Julkisuuslaissa on tiettyjä ehtoja, joiden toteutuessa tiedon luovuttaminen pyynnöstä on maksutonta. Kaikki julkisuuslain mukainen tiedon luovuttaminen ei kuitenkaan ole maksutonta. Vaikka sähköisen tiedon toimittaminen automaattisesti ei aiheuttaisi viranomaiselle käytännössä mitään kustannuksia, jolloin ei olisi mitään kustannuksia joita periä, ei tällainen tapauskohtainen, tosiasiallinen maksuttomuus täytä direktiivin velvoitetta.

Kuntien hallussa olevien arvokkaiden tietoaaineistojen osalta ei kuntalaissa ole näitä koskevaa erityistä sääntelyä. Kuntien asiakirjoihin kuitenkin sovelletaan julkisuuslakia.

Valtion viranomaisten hallussa oleviin viranomaisen asiakirjoihin sovelletaan julkisuuslakia ja muihin suoritteisiin, kuten yksityisen pyynnöstä laadittuihin asiakirjoihin⁴, valtion maksuperustelakia. Erityislaeissa, kuten laissa Ilmatieteen laitoksesta tai laissa Patentti- ja rekisterihallituksesta, on säädetty vaihtelevasti siitä, minkä tietojen on oltava maksuttomia ja miltä osin maksuista säädetään tarkemmin asetuksella.

Eri sektoridirektiivien johdosta on joitakin arvokkaita tietoaaineistoja, joita on jo avattu maksuttomasti käyttöön kansallisella erityislainsäädännöllä. Näitä ovat ainakin paikkatiedot ja liikennetiedot. Näitä voidaankin käyttää esimerkkeinä avoimen datan direktiivin toimeenpanossa.

Arvokkaiden tietoaaineistojen osalta tyhjentävä maksullisuutta koskeva arviointi on mahdollista vasta, kun komission delegeoitu säädös arvokkaista tietoaaineistoista on annettu. Sitä ennen voidaan kuitenkin jatkaa työtä tiedossa olevien kuuden teemakategorian pohjalta. Maksuttomuuden systematiikkaan on palattava uudelleen siinä vaiheessa, kun arvokkaiden tietoaaineistot ymmärretään paremmin ja on parempi kuva siitä, miten ne tuodaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁴ Lisätty virke 14.5.2020/Antti Helin

Tehtäväksi asiantuntijatyöryhmälle:

- Sen pohjalta, mitä nyt jo tiedetään arvokkaista tietoaaineistosta (liitteessä I mainitut kuusi teemakategoriaa), alustava kartoitus siitä, millä viranomaisilla on hallussaan tietoaaineistoja, jotka saattaisivat olla direktiivissä tarkoitettuja arvokkaita tietoaaineistoja, mutta joita ei ole otettu yllä huomioon?
- Edellä mainittuja viranomaisia koskevan sektorisääntelyn kartoittaminen siltä osin, kuin ei ole jo tässä muistiossa tai sektorisääntelyn kartoitustyössä vielä havaittu
- Miltä osin laki paikkatietoinfrastruktuurista ja liikennepalvelulaki kattavat jo arvokkaat tietoaaineistot? Ulkopuolella olisivat ainakin yritystiedot sekä jotkin tilastot.